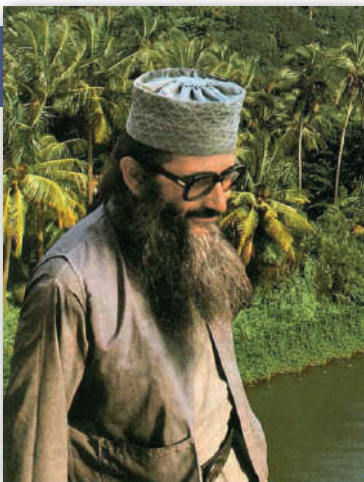

Ιεραπόστολος

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ «ΑΓΙΟΣ ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ»

ΤΕΥΧΟΣ 138 • Γ' ΤΡΙΜΗΝΟ 2024

Περιεχόμενα

- 403 | Προσεύχομαι σέ σένα... για την Ίεραποστολή
- 408 | Η Όρθοδοξία ανθίζει στην Δυτική Τανζανία
- 414 | Ο αγώνας στην Κινσάσα συνεχίζεται...
- 420 | Συνοδοιπόροι στο έργο μας
- 424 | Τό κοινωνικό έργο της Ίερας Ήπισκοπής Νυέρι
- 427 | Καρποί της Ίεραποστολής στην Ίνδονησία
- 430 | «Έν πελάγει πλέοντες»: Οί δυσκολίες θεμελίωσης μίας νέας Ήπισκοπής
- 435 | Η Όρθόδοξη Ήκκλησία στην Γκάνα χθές και σήμερα

Μπορείτε να καταθέσετε την βοήθειά σας σέ έναν από τούς τρεις τραπεζικούς λογαριασμούς.

1. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

235/296004-49

IBAN: GR940110235000023529600449

SWIFT (BIC): ETHNGRAA

2. ALPHA BANK

479-002101-029168

IBAN: GR3401404790479002101029168

3. ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

5231-013724-415

IBAN: GR5001722310005231013724415

 ierapostolos.gr

 iersyn@iersyn.gr

 [Ιεραπόστολος](https://www.facebook.com/ierapostolos)

Ιεραπόστολος

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
"Έτος ΛΕ" - Άρ. τεύχ. 138
Ίούλιος - Σεπτέμβριος 2024

Διεύθυνση:
Ίεραποστολικός Σύνδεσμος
«Άγιος Κοσμάς ό Αιτωλός»
Όδος Λαγκαδά 190,
Τ.Κ. 564 36 Σταυρούπολη
Θεσσαλονίκη - Greece

Άναγνωρισμένο Σωματείο
Άπόφ. Πρωτοδ. Θεσ/νίκης,
Άρ. 684/1990, Κωδικός 2406

Ίδρυτής: † Γεώργιος Δ. Άσλανίδης

Έκδότης: Τά μέλη
του Διοικητικού Συμβουλίου

Άσλανίδης Δημήτριος
Πρόεδρος

Άσλανίδης Εϋθύμιος
Άντιπρόεδρος

Κατσαρός Κωνσταντίνος
Γεν. Γραμματέας

Κωνσταντινίδης Δημήτριος
Ταμίας

Σιδηροπούλου Θεοδώρα
Α΄ Μέλος

Μπαρέκας Βασίλειος
Β΄ Μέλος

Σαραφείδης Γεώργιος
Γ΄ Μέλος

Ώρες Γραφείου:
8.30 π.μ. - 16.00 μ.μ.

Τηλέφωνα έπικοινωνίας:
2310 606920, 602602
FAX 2310 606920

Τό περιοδικό ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ
ΠΑΝΤΟΤΕ ΔΩΡΕΑΝ

Στοιχειοθεσία, ένθεςεις, άποχρωματισμοί,
έκτύπωση, βιβλιοδεσία:
ΧΡΩΜΟΤΥΠ Α.Ε. • Τηλ. 2310 951620

Κόστος τεύχους: 1,50 ευρώ

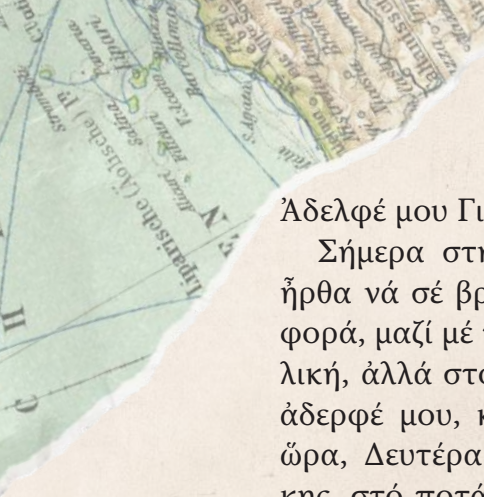
Προσεύχομαι σέ σένα... γιά τήν Ίεραποστολή

Συμπληρώθηκαν φέτος τρία χρόνια από τήν κοίμηση του Γεωργίου Άσλανίδη, ιδρυτή καί έπιτίμου προέδρου του Ίεραποστολικού Συνδέσμου «Άγιος Κοσμάς ό Αίτωλός», στην μνήμη του όποιου τελέστηκε πάνδημο μνημόσυνο στον Ίερό Ναό Αγίου Έλευθερίου Σταυρούπολης καί τρισάγιο στον τάφο του στό Κοιμητήριο Νέας Εϋκαρπίας Θεσσαλονίκης.

Ώς έλάχιστο φόρο τιμής δημοσιεύουμε ένα συγκινητικό κείμενο πού λάβαμε πρόσφατα από τον Ίεραπόστολο στην Ταϊπέι της Ταϊβάν π. Ίωνᾶ. Πρόκειται γιά μία έκ βαθέων έξομολόγηση, γιά λόγια πού άγγίζουν τίς καρδιές όλων μας.

Ἀδελφέ μου Γιώργο,

Σήμερα στήν μνήμη σου θυμήθηκα τήν ἡμέρα πού ἦρθα νά σέ βρῶ ὄχι στό σπίτι σου, ὅπως τήν τελευταία φορά, μαζί μέ τόν ἄγγελο τῆς ζωῆς σου, τήν κυρία Ἀγγελική, ἀλλά στό κοιμητήριο. Ἐνα ταξίδι ἀκόμα γιά σένα, ἀδερφέ μου, καί πάντα μέ σένα. Νύχτα, δωδεκάμισι ἡ ὠρα, Δευτέρα τό βράδυ, σταθμός Ἀθηνῶν-Θεσσαλονίκης, στό ποτάμι, στόν Κηφισό. Ἐλάχιστοι ἄνθρωποι, μέ κοιτοῦσαν παράξενα βλέποντας ἕναν παπά νά περιμένει τό λεωφορεῖο, πού τελικά εἶχε καί καθυστέρηση. Καί ἀπό πού νά πάρεις κάτι νά φᾶς. Φοβόμουν κιόλας, τό μέρος μεγάλο καί σχεδόν ἔρημο. Στίς δύομισι μπῆκα στό λεωφορεῖο. Κάποια μικρή στάση στόν δρόμο. Ἦταν σάν νά ἐρχόμουν σέ σένα πού εἶσαι πάντα ζωντανός, γιατί οἱ Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ καί αὐτοί πού ἀγαπᾶνε τόν Θεό καί τόν κόσμο δέν πεθαίνουν ποτέ.

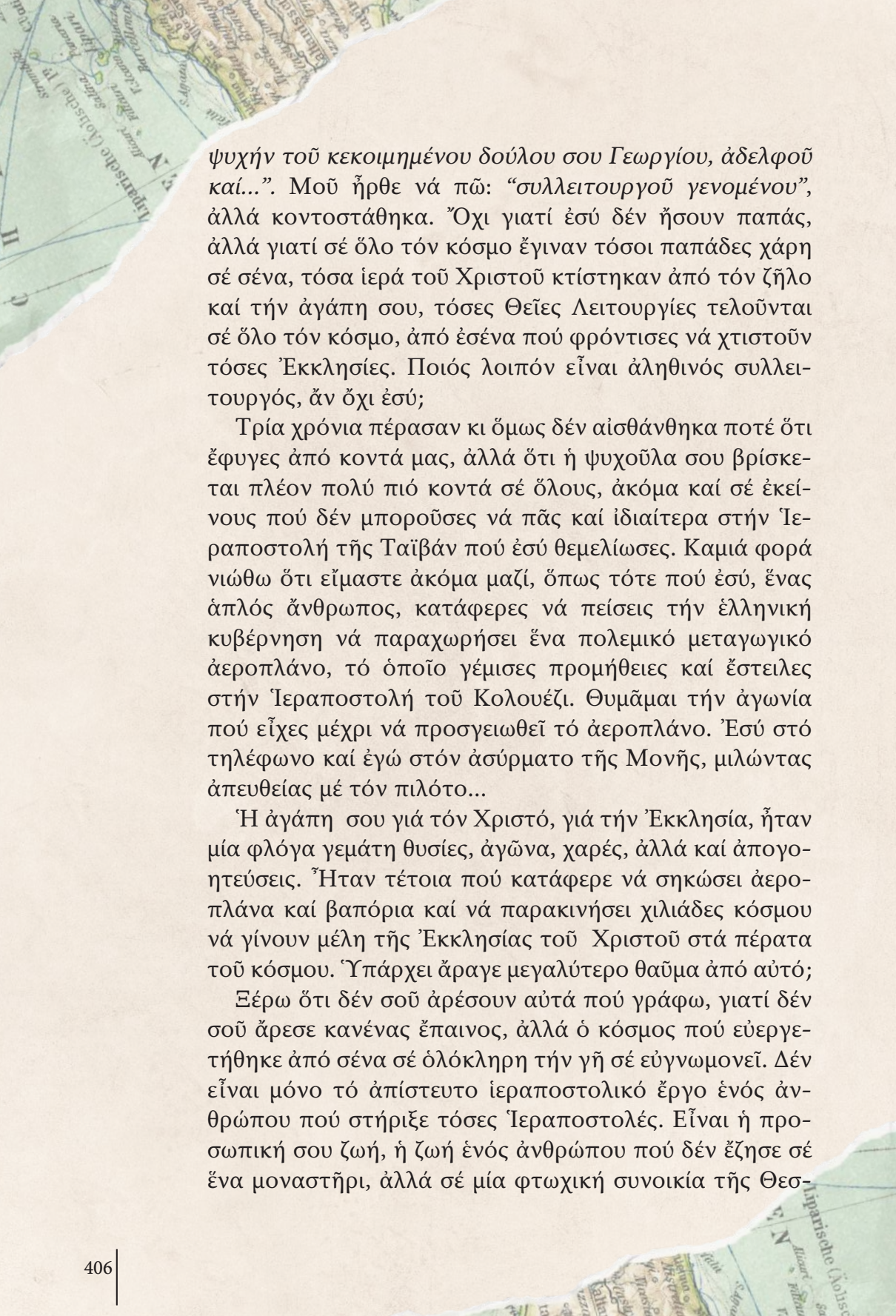
“Κάτω ἀπό φῶτα κόκκινα κοιμᾶται ἡ Σαλονίκη...”. Τό λεωφορεῖο σχεδόν ἔφτασε στόν σταθμό νύχτα ἀκόμη. Περίμενα νά ξημερώσει, ἔκατσα στίς ἄδειες καρέκλες. Ἐνα δύο μαγαζιά ἦταν ἀνοιχτά. Πῆρα ἕναν καφέ καί πάλι μοῦ ἦρθαν δάκρυα. Θυμόμουν τήν τελευταία φορά πού μιλήσαμε, θυμᾶμαι ὅλα ὅσα μοῦ εἶχες πεῖ ὄχι μόνο τότε, ἀλλά καί ἀπό τότε πού γνωριστήκαμε. Ποιός νά τό ἔλεγε. Θά ἐρχόμουν ἐγώ σέ σένα, σέ αὐτό τό μέρος. Ἡ συγκινητική ἔκκλησή σου γιά αἷμα μαθεύτηκε μέχρι τήν Ταϊβάν. Ναί, ἡ ἀπόσταση δέν μᾶς χωρίζει, παρά τό γεγονός ὅτι κράτησες μυστική τήν ἀρρώστια γιά νά μήν μέ λυπήσεις. Ὅμως αὐτοί πού ἀγαποῦν, πάντα βρίσκουν τρόπο ἢ ἀλήθεια νά τούς ἐνώνει. Ἐσύ ἀπό τήν μιά εἶχες νοικιάσει ἕνα ταχύπλοο σκάφος, γιά νά μέ πᾶς νά συναντήσω τόν μακαριστό Γέροντά μου, π. Γεώργιο Καψάνη, στήν Ἱερά Μονή Ὁσίου Γρηγορίου καί ἐγώ ἀπό τήν ἄλλη ἔκανα γιά σένα ἕνα ταξίδι στό ἄγνωστο μέ προορισμό τό κοιμητήριο.

Δέν ξέρω γιατί μοῦ ἔρχονταν τόσο ἔντονα τά λόγια του

Μέ τόν Ἱεραπόστολο π. Ἰωνᾶ στό κελλί
τοῦ μακαριστοῦ Γέροντα π. Γεωργίου Καψάνη

ποιητῆ: “Αὐριο, σάν τότε, καί χωρίς χρυσάφι στό μανίκι, μάταια θά ψάχνεις τό στρατί πού πάει γιά τό Ντεπώ”. Ὅμως ὁ ταξιτζῆς τό βρῆκε τό στρατί καί ἔτσι πρωί-πρωί βρέθηκα στό ἔρημο κοιμητήρι. Ἔψαχνα νά βρῶ τόν τάφο σου σάν ἀνόητος, ἀφοῦ ξέρω ὅτι ἐσένα δέν σέ χωράει ὁ τάφος καί ὅτι ἐσύ εἶσαι παντοῦ, σέ τόσες Ἱεραποστολές, τίς ὁποῖες “φύτεψες” στήν καρδιά τῆς Ἀφρικής καί ἀπό ἐκεῖ στήν Ταϊβάν, στήν Κοῦβα, στήν Λατινική Ἀμερική, ἀκόμα καί στήν Ἑσθονία καί σέ τόσα ἄλλα μέρη στόν κόσμο, ἔργο πού ἐπιμελῶς κρατοῦσες κρυφό γιά νά μὴν σέ τιμήσει κανεῖς. Ἐφτασα ἐπιτέλους στόν τάφο σου καί τέλεσα τρισάγιο μέ κλάμα πού δέν ἔχω ξανακάνει: “Ὁ Θεός τῶν πνευμάτων καί πάσης σαρκός, ὁ τόν θάνατον καταπατήσας, τόν δέ διάβολον καταργήσας, καί ζωήν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον τήν

ψυχὴν τοῦ κεκοιμημένου δούλου σου Γεωργίου, ἀδελφοῦ καί...”. Μοῦ ἤρθε νά πῶ: “συλλειτουργοῦ γενομένου”, ἀλλά κοντοστάθηκα. Ὅχι γιατί ἐσύ δέν ἦσουν παπάς, ἀλλά γιατί σέ ὄλο τόν κόσμο ἔγιναν τόσοι παπάδες χάρι σέ σένα, τόσα ιερά τοῦ Χριστοῦ κτίστηκαν ἀπό τόν ζῆλο καί τήν ἀγάπη σου, τόσες Θεῖες Λειτουργίες τελοῦνται σέ ὄλο τόν κόσμο, ἀπό ἐσένα πού φρόντισες νά χριστοῦν τόσες Ἐκκλησίες. Ποιός λοιπόν εἶναι ἀληθινός συλλειτουργός, ἂν ὄχι ἐσύ;

Τρία χρόνια πέρασαν κι ὅμως δέν αἰσθάνθηκα ποτέ ὅτι ἔφυγες ἀπό κοντά μας, ἀλλά ὅτι ἡ ψυχούλα σου βρίσκεται πλέον πολύ πιό κοντά σέ ὄλους, ἀκόμα καί σέ ἐκείνους πού δέν μπορούσες νά πᾶς καί ιδιαίτερα στήν Ἱεραποστολή τῆς Ταϊβάν πού ἐσύ θεμελίωσες. Καμιὰ φορά νιώθω ὅτι εἴμαστε ἀκόμα μαζί, ὅπως τότε πού ἐσύ, ἕνας ἀπλός ἄνθρωπος, κατάφερες νά πείσεις τήν ἑλληνική κυβέρνησι νά παραχωρήσει ἕνα πολεμικό μεταγωγικό ἀεροπλάνο, τό ὁποῖο γέμισες προμήθειες καί ἔστειλες στήν Ἱεραποστολή τοῦ Κολουέζι. Θυμᾶμαι τήν ἀγωνία πού εἶχες μέχρι νά προσγειωθεῖ τό ἀεροπλάνο. Ἐσύ στό τηλέφωνο καί ἐγώ στόν ἀσύρματο τῆς Μονῆς, μιλώντας ἀπευθείας μέ τόν πιλότο...

Ἡ ἀγάπη σου γιά τόν Χριστό, γιά τήν Ἐκκλησία, ἦταν μία φλόγα γεμάτη θυσίες, ἀγῶνα, χαρές, ἀλλά καί ἀπογοητεύσεις. Ἦταν τέτοια πού κατάφερε νά σηκώσει ἀεροπλάνο καί βαπόρια καί νά παρακινήσει χιλιάδες κόσμου νά γίνουν μέλη τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ στά πέρατα τοῦ κόσμου. Ὑπάρχει ἄραγε μεγαλύτερο θαῦμα ἀπό αὐτό;

Ξέρω ὅτι δέν σοῦ ἀρέσουν αὐτά πού γράφω, γιατί δέν σοῦ ἄρεσε κανένας ἔπαινος, ἀλλά ὁ κόσμος πού εὐεργετήθηκε ἀπό σένα σέ ὀλόκληρη τήν γῆ σέ εὐγνωμονεῖ. Δέν εἶναι μόνο τό ἀπίστευτο ἱεραποστολικό ἔργο ἑνός ἀνθρώπου πού στηρίξε τόσες Ἱεραποστολές. Εἶναι ἡ προσωπική σου ζωή, ἡ ζωή ἑνός ἀνθρώπου πού δέν ἔζησε σέ ἕνα μοναστήρι, ἀλλά σέ μία φτωχική συνοικία τῆς Θεσ-

σαλονίκης, μέσα στην καθημερινή βιοπάλη, “διά δόξης και άτιμίας, διά δυσφημίας και εύφημίας, ως πλάνοι και άληθεΐς, ως άγνοούμενοι και έπιγινωσκόμενοι, ως άποθήσκοντες και ίδού ζώμεν, ως παιδευόμενοι και μη θανατούμενοι, ως λυπούμενοι άεί δέ χαΐροντες, ως πτωχοί πολλούς δέ πλουτίζοντες, ως μηδέν έχοντες και πάντα κατέχοντες” (Κορ. Β΄ 6,8-10). Αυτό ταιριάζει κατεξοχήν σέ σένα, άδερφέ μου.

Τρισάγιο στον τάφο στό Κοιμητήριο Νέας Εύκαρπίας Θεσσαλονίκης

Τέτοια ήταν ή ταπείνωσή σου, πού πέρασες τά τελευταΐα χρόνια τής ζωής σου σάν νεωκόρος στό παρεκκλησι του Νοσοκομείου Παπαγεωργίου, ταπεινά προσευχόμενος για όποιο προσέτρεχε εκεί νά βρεί παρηγοριά. Έτσι άνέπαυσες πολλές ψυχές, κάποιες φορές μονάχα μέ ένα χαμόγελο ή μέ έναν καλό λόγο, όπως μου έλεγες.

Καθημερινά σέ νιώθω δίπλα μου στην προσκομιδή, όταν λειτουργώ, καθώς εκεί στέκει ή φωτογραφία σου. Σέ κοιτάζω και προσεύχομαι σέ σένα, όχι για σένα αλλά σέ σένα, για νά μέ σκεπάζει ή προσευχή σου. Δέν μπορώ νά γράψω τίποτα παραπάνω, πνίγεται ή καρδιά μου.

π. Ίωνās

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΑΝΘΙΖΕΙ ΣΤΗΝ ΔΥΤΙΚΗ ΤΑΝΖΑΝΙΑ

Μέ την εὐλογία τοῦ Τρισαγίου Θεοῦ, τίς πρεσβείες τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Νεκταρίου καί τίς εὐχές τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου κ.κ. Θεοδώρου Β΄ ξεκίνησαν οἱ ἐργασίες γιά τήν ἀποπεράτωση τῆς νέας Πατριαρχικῆς Θεολογικῆς Σχολῆς «Ἅγιος Νεκτάριος» στήν Μουάνζα τῆς Ἱ. Ἐπισκοπῆς Μπουκόμπας καί Δυτικῆς Τανζανίας. Ἔτσι στίς 16 Ἀπριλίου, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος κ. Χρυσόστομος, συνοδευόμενος ἀπό τούς Ἀρχιερατικούς Ἐπιτρόπους Μουάνζας π. Θεόδωρο καί Γκέιτας π. Ἰωάννη, ἀπό τούς Ἱερεῖς τῆς Μουάνζας π. Ἐφραίμ καί π. Λεόντιο καί ἀπό τόν διάκονο Νεκτάριο, τέλεσε τόν Ἁγιασμό γιά τήν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν. Παρόντες ἦταν ὁ συνεργάτης μας στά ἔργα ἀνέγερσης κ. Χρήστος Παπάς, ἠλεκτρολόγος μηχανικός, καθῶς καί οἱ σπουδαστές τοῦ Ὁρθοδόξου Κολλεγίου «Ἅγιος Νικόλαος» Μουάνζας, πού θά εἶναι οἱ αὐριανοί φοιτητές τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. ”

Τιμή και εύγνωμοσύνη οφείλουμε στον Σεβ. Μητροπολίτη Καμπάλας κ. Ίερώνυμο, ο οποίος ως Μητροπολίτης Μουάνζας, ξεκίνησε την ανέγερση της Σχολής τό 2011 με την εύγενική χορηγία μίας μακαριστής δωρήτριας. Οί εργασίες σταμάτησαν τό 2013, όταν ή μακαριστή εύεργέτιδα άνεχώρησε στον ούρανό πλήρης δωρεών και έλεημοσυνών. Τώρα μέ την εύλογία του Μακαριωτάτου Πατριάρχου και την οικονομική ένίσχυση του Ίεραποστολικού Ύργανισμου της Ίερᾶς Αρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς OCMC,

οί εργασίες ολοκλήρωσης τῶν κτιρίων τῆς Σχολῆς συνεχίζονται. Μετά από αίτημα τῆς Ἐπισκοπῆς και προσωπική επίσκεψη του ύπευθύνου τῆς OCMC π. Μαρτίνου Ρίτσι και τῆς γραμματέως κ. Χρυσάνθης Λοῖζου τόν περασμένο Νοέμβριο, έγκρίθηκε και ξεκίνησε τό έργο άποπεράτωσης τῆς Σχολῆς.

Ἡ Θεολογική αὐτή Σχολή έρχεται δεύτερη μετά την γαλλόφωνη Θεολογική Σχολή «Άγιος Άθανάσιος ο Άθωνίτης» τῆς Κινσάσας, πού ίδρυσε ο μακαριστός Μητροπολίτης Πενταπόλεως

κή, Ίεραποστολική καί Ὑμνολογία.

Ἡ Θεολογική Σχολή στό Κογκό ἀπετέλεσε τό πρότυπο γιά τήν ἴδρυση καί λειτουργία τῆς νέας ἀγγλόφωνης Θεολογικῆς Σχολῆς «Ἅγιος Νεκτάριος» στήν Μουάνζα, πού θά καλύψει τίς ἀνάγκες θεολογικῆς κατάρτισης τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Τανζανίας καί τῆς Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς. Μέ τήν εὐλογία τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου κ.κ. Θεοδώρου ἤδη ξεκίνησε συνεργασία μέ τήν Θεολογική Σχολή τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου καί τήν Θεολογική Σχο-

λή τῆς Θεσσαλονίκης γιά τήν καλύτερη προετοιμασία τοῦ προγράμματος σπουδῶν καί τήν διάθεση καθηγητῶν. Ἡ Σχολή ἀφιερώθηκε στόν Ἅγιο Νεκτάριο, πού εἶναι ὁ Ἅγιος τῆς Ἀφρικῆς καί προστάτης τῶν Ἱεραποστόλων, ἀλλά καί σύγχρονος μέγας Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ μέγας Ἅγιός μας εἶχε σκοπό νά ιδρύσει Θεολογική Σχολή στήν Αἴγινα. Ἐλπίζουμε ὅτι αὐτή ἡ Θεολογική Σχολή στήν Ἀφρική θά ἔχει τήν εὐλογία του καί θά προκόψει γιά τήν δόξα τοῦ Χριστοῦ μας, τήν

Ἰγνάτιος. Τήν Σχολή αὐτή ὀργάνωσε καί συνέχισε ὁ μακαριστός καί πολύκλαυστος ἀδελφός μας Μητροπολίτης Κινσάσας κυρός Νικηφόρος (Μικραγιαννανίτης), ὁ ὁποῖος εἶχε μεγάλη ἐμπειρία, ἀφοῦ διετέλεσε ἐπί 20ετία Σχολάρχης τῆς Ἀθωνιάδος Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκαδημίας καί ὀργάνωσε τό Ἐκκλησιαστικό Λύκειο τοῦ Ἀργυροκάστρου τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας. Ὁ Ἐπίσκοπος Μπουκόμπας Χρυσόστομος διηκόνησε ἐπί 12ετία στήν Θεολογική Σχολή τῆς Κινσάσας διδάσκοντας Ποιμαντι-

μαρτυρία τῆς Ἁγίας Μητέρας μας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τὴν ὁμολογία τοῦ ἔνδοξου Ἀλεξανδρινοῦ Θρόνου καὶ τὴν πρόοδο τῆς Ἱεραποστολῆς στὴν Ἄφρική.

Στὰ πλαίσια τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἐντάσσεται καὶ ἡ πρόσφατη χειροθεσία 23 νέων ἱεραποστόλων μετὰ τὸ Σεμινάριο Ἱεραποστολῆς, πού διοργάνωσε ἡ Ἱ. Ἐπισκοπή Μπουκόμπας. Τό πρωί τῆς 2ας Αὐγούστου, ἑορτῆ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, τελέσθηκε Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου κ. Χρυσοστόμου καὶ στό τέλος ἔγινε ἡ χειροθεσία τῶν νέων ἱεραποστόλων. Τούς δόθηκε εἰδικό ζωστικό, πού καθιερώθηκε ἀπό τὴν Ἐπισκοπή καὶ ἔραψαν τὰ κορίτσια τοῦ ἱεροραφείου τῆς Ἐπισκοπῆς. Οἱ νέοι ἱεραπόστολοι τῆς Ἐπισκοπῆς προτάθηκαν ἀπό τούς Ἱερεῖς, κοντά στοὺς ὁποίους διακόνησαν ὡς κατηχη-

τές καὶ κοντά στοὺς ὁποίους θὰ συνεχίσουν νά προσφέρουν ὡς Ἱεραπόστολοι. Εἶναι ἀπόφοιτοι τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς καὶ ἐκπαιδεύτηκαν γιὰ ἄρκετό διάστημα γιὰ τὴν ἄσκηση τῆς Ἱεραποστολῆς. Διδάχθηκαν τὰ μαθήματα Ἱεραποστολικῆς καὶ Κατηχητικῆς γιὰ νά καταρτισθοῦν στό πολὺ σοβαρὸ ἔργο τους. Σέ ιδιαίτερες μάλιστα συναντήσεις μὲ τὸν Ἐπίσκοπο τούς ἀνατέθηκαν συγκεκριμένες περιοχές καὶ πόλεις. Ὁ πρῶτος στόχος εἶναι, ὅπου ὑπάρχουν ἔστω καὶ λίγοι Ὁρθόδοξοι χριστιανοί, νά δημιουργηθοῦν πυρῆνες κατήχησης μὲ σκοπὸ τὴν ἐπέκταση τῆς Ἐκκλησίας μας ἐκεῖ. Ἄλλος στόχος εἶναι ἡ ἐπιστροφή τῶν βαπτισμένων χριστιανῶν σέ ἐνορίες πού διαλύθηκαν.

Τό Σεμινάριο Ἱεραποστολῆς καὶ ἡ χειροθεσία τῶν ἱεραποστόλων εἶναι τὸ ἀποκορύφωμα

της ιεραποστολικής εργασίας και καρπός του τετραετούς ποιμαντικού έργου, πού επιτελείται στην Ί. Ἐπισκοπή Μπουκόμπας και Δυτικής Τανζανίας.

Ἀγαπητοί συνεργοί ἐν Κυρίῳ, πάλιν και πολλάκις εὐχαριστοῦμε για “τήν ἐκ τῶν μετόπισθεν βοήθεια” πρὸς τήν ιεραποστολική Ἐπισκοπή μας, στήν ὁποία πρόσφατα προστέθηκε και ἡ πονεμένη Ἐκκλησία τῆς Ρουάντας, ὅπου μᾶς ἔχουν κλείσει ὅλους τοὺς Ί. Ναοὺς πού λειτουργοῦσαν σέ πρόχειρα καταλύματα.

Μέ χαρά σᾶς ἐνημερώνουμε, ὅτι πρόσφατα ξεκίνησε ἡ θεμελίωση και ἡ ἀνέγερση τοῦ Ί. Ναοῦ Ἁγίας Αἰκατερίνης και Ἁγίων Πάντων στό Ροῦκο μέ τήν συνδρομή τῶν δωρητῶν τοῦ Συνδέσμου σας. Στό Ροῦκο, πρὶν τρία χρόνια, ἀγοράσαμε ἕνα οἰκόπεδο 12 στρεμμάτων και ἐκεῖ κτίσθηκε ἕνας πρόχειρος ναός μέ λάσπη, ὁ ὁποῖος ἀφιερώθηκε ἀρχικά στήν Ἁγία Αἰκατερίνη, τήν Ἁγία τῆς Ἀφρικής. Ἐφημέριος εἶναι ὁ π. Πέτρος Θεοφάνους, πού ἔχει τελειώσει τό Σεμινάριο στό Ναϊρόμπι.

Στιγμιότυπα από τις εργασίες ανέγερσης του Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Αἰκατερίνης
καὶ Ἁγίων Πάντων στό Ροῦκο τῆς ἐπαρχίας Κυέρουας

Τό Ροῦκο βρίσκεται στά βορειοδυτικά σύνορα τῆς Τανζανίας καί ἔχει 3.000 κατοίκους, ἀπό τούς ὁποίους 224 εἶναι ὀρθόδοξοι καί 25 κατηχούμενοι. Εὐχέσθε καί προσεύχεσθε, ἀδελφοί μας, γιά τήν αὐξη-
ση τοῦ μικροῦ αὐτοῦ ποιμνίου καί τήν ἀνθιση τῆς Ὁρθοδοξίας στήν
περιοχή.

Μέ εὐχές καί ἐν Χριστῷ ἀγάπη,

† Ὁ Μπουκόμπας καί Δυτικῆς Τανζανίας
Χρυσόστομος

‘Ο αγώνας στὴν Κινσάσα συνεχίζεται...

“ Η Ὁρθοδοξία ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ 20οῦ αἰῶνα καί μέχρι σήμερα ἔχει κάνει ἓνα μεγάλο ἄλμα σέ ὅλη τὴν Ἀφρική. Στὶς μέρες μας τὸ Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικής ὑπὸ τὴν πεφωτισμένη καθοδήγηση τοῦ Πατριάρχου τῆς ἀγάπης κ.κ. Θεοδώρου Β΄ ἐξαπλώνεται ὡς «βιαία πνοή» σέ ὀλόκληρη τὴν Ἀφρικανικὴ ἥπειρο μὲ συνεχόμενες ἱεραποστολικές ἐξορμήσεις, πορεῖες, δράσεις, προσευχές καί φιλανθρωπίες. Μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Πατριάρχη μας καί ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τῶν κατὰ τόπους Ἱεραρχῶν φωτίζει τοὺς Ἀφρικανοὺς ἀδελφούς μας, ὀδηγώντας τους στὴν Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καί Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία. ”

Μέχρι σήμερα οί άγώνες, οί θυσίες, οί άγωνίες, οί περιοδείες, οί προσευχές αλλά και οί ζητιανίες... πολλές. Δοξάζουμε τόν Πανάγαθο Θεό, διότι Έκεϊνος εΐναι ό Άμπελουργός όλης τής Έκκλησίας. Έκεϊνος πού εγινε άνθρωπος, δούλος, καθηγητής, πρώτος μεγαλομάρτυς και ιδρυτής τής Άγίας μας Έκκλησίας. Όλα αυτά τά χρόνια, πρό ήμών, πατέρες άγιοι, ιεραπόστολοι μέ ζήλο φλογερό ετρεξαν, πόνεσαν, ύψωσαν τά χέρια και τίς καρδιές τους σέ προσευχή πρός τόν Άρχηγό τής πίστεώς μας, ζητώντας τήν άνωθεν βοήθεια. Και νά, ή άμπελος τής Έκκλησίας στήν Άφρική βλαστάνει και καρποφορεί καρπό πολύ και τά νέα μέλη τής Έκκλησίας γεύονται τό γλυκό μέλι τής Όρθοδοξίας. Δόξα τώ Θεώ πάντων ένεκεν!

Τήν Ίερά μας Μητρόπολη διαποιόμαναν άγιοι Άρχιερείς και Ίεραπόστολοι. Παραλάβαμε από αυτούς όχι μόνο τό αποτέλεσμα τών κόπων τους, τούς πρώτους Όρθοδόξους, τά πρώτα θαύματα τής Όρθοδόξου Ίεραποστολής, αλλά θέλουμε νά πιστεύουμε και τό πνεύμα και τόν προσανατολισμό τους. Φθάνουν, λοιπόν, αυτά πού παραλάβαμε; Μά και βέβαια όχι! Δέν θά ήσυχάσουμε άν ή φωνή τής Όρθοδοξίας δέν άκουστέϊ άπ' άκρου εις άκρον τής Μητροπόλεώς μας. Σέ κάθε πόλη και χωριό τής άπέραντης αυτής χώρας. Δέν θά ήσυχάσουμε, άν τό κήρυγμα τής Όρθοδοξίας δέν άγγίξει και τήν τελευταία καρδιά τών ανθρώπων πού ζούν εδώ. Όψηλός και δύσκολος ό στόχος, αλλά μεγαλύτερος ό Κύριός μας Ίησοϋς Χριστός.

Πολλές έπαρχιες δέν γνώρισαν ακόμα Όρθόδοξο Ίεραπόστολο. Άντιθέτως καί δυστυχώς σέ κάποιες από αυτές υπάρχουν άνθρωποι πού αυτοσυστήνονται ως Όρθόδοξοι πού τάχα υπάγονται στην Όρθόδοξη Έκκλησία, ένώ στην πραγματικότητα ψεύδονται έκμεταλλεούμενοι τήν δίψα καί τήν αγαθή πρόθεση τών ανθρώπων. Χαρακτηριστικά υπάρχει πόλη τής Μητροπόλεως μας στην όποία υπάρχουν 15 αυτοσυστηνόμενες «Όρθόδοξες» Έκκλησίες καί ένας Πατριάρχης! Ός αποτέλεσμα ό λαός εΐναι μπερδεμένος. Δέν γνωρίζει καί δέν έχει τόν τρόπο καί τήν δυνατότητα νά διακρίνει τήν αλήθεια. Ήμεΐς πρέπει νά προλάβουμε, νά διαφωτίσουμε, αλλά οί δυσκολίες εΐναι πολλές. Πώς θά φτάσουμε, μέ ποιούς ανθρώπους, μέ τί χρήματα, μέ τί εφόδια; Θέλουμε, αλλά δέν μπορούμε. Μετράμε ξανά καί ξανά τίς δυνατότητές μας. Άλλοτε τά καταφέρνουμε καί άλλοτε όχι. Τίς στιγμές εκείνες ή προσευχή μας ανεβαίνει στόν ουράνιο Πατέρα: «Θεέ μου, βοήθησε νά βροΐμε ανθρώπους νά συντρέξουν μαζί μας! Θεέ μου, δώσε μας τήν δύναμη καί τόν ζήλο τών Άποστόλων νά άψηφήσουμε τούς κινδύνους! Στείλε μας καί τήν αγάπη άδελφών νά στηρίξουν τό έργο μας, νά λάμψει

Ή αΐλή όπου τελούταν αρχικά οί Ίερές Άκολουθίες στό Μπούντι.

τό φώς τής Όρθοδοξίας παντού! Κάνε τό θαΐμα Σου, Χριστέ μου!»!

Φίλοι τής Ίεραποστολής, στά περισσότερα μέρη τής Μητροπόλεως μας δέν εΐφθασε ακόμα ή φωνή τής Όρθοδοξίας μας. Τόσο μέσα στην Κινσάσα, μία πόλη 17 εκατομμυρίων κατοίκων, πού άποτελεΐ τό κέντρο τής γαλλόφωνης Άφρικής, όσο καί στις περισσότερες έπαρχιες τής Μητροπόλεως δέν έχουμε ανεγείρει Ναούς. Περιοδεούμε τίς περιοχές όποτε μπορούμε, μά αν δέν υπάρχει Ναός καί ιερέας δέν μπορεί κάτι νά προχωρήσει.

Στίς πολλές ανάγκες ιδρύσεως Ίερών Ναών προστίθεται καί ή ένορία στην περιοχή Μπούντι, ή όποία στεγάζεται σέ ένοικιαζόμενο ισόγειο ήμιτελές οικόδομημα. Στην ίδια περιοχή όλες οί άλλες

Τό ένοικιαζόμενο ισόγειο ήμιτελές οικόδομημα όπου τελούνται σήμερα οί Ίερές Άκολουθίες στό Μπούντι.

χριστιανικές όμολογίες κατέχουν μεγαλοπρεπείς Ναούς, σέ αντίθεση μέ έμās πού δέν έχουμε ούτε έναν μικρό Ναό νά στεγάσουμε τούς πρώτους πιστούς τής ένορίας. Βεβαίως κατέχουμε τήν αλήθεια καί αυτό εΐναι τό σημαντικό. Δέν πρέπει, ώστόσο, νά παραβλέπουμε ότι ή έλλειψη χώρων καί ύποδομών καί ή σύγκριση μέ τά περιλάμπρα κτίσματα τών έτεροδόξων αποτελεί μία πρόκληση μπροστά στην δική μας κτηριακή άνυπαρξία. Για τήν συγκεκριμένη ένορία ό Ίεραποστολικός Σύνδεσμος «Άγιος Κοσμάς ό Αίτωλός» όδήγησε κοντά μας μία εύσεβή δωρήτρια, ή όποία θά χρηματοδοτήσει τήν άνέγερση, αλλά δυστυχώς δέν διαθέτουμε τό αναγκαίο οικόπεδο. Πρέπει νά αναφέρουμε δέ ότι πλέον ή πόλη εΐναι

άκριβή, μέ άποτέλεσμα ή άγορά οικόπεδου νά άπαιτεί ποσά άπό 40.000 δολάρια καί πάνω. Έλπίζουμε καί παρακαλούμε τόν Άγιο Θεό, όπως άπέστειλε δωρητή για τήν άνέγερση ναού, κατά τόν ίδιο τρόπο νά φωτίσει κάποιον ή κάποιους άδελφούς νά άνταποκριθούν στό αίτημά μας για τήν άγορά του οικόπεδου. Οί άνθρωποι μας περιμένουν, προσεύχονται καί άνυπομονούν νά γίνει τό θαύμα, ένας Ναός στον όποιο θά λατρεύουν τόν Θεό.

Πέραν τούτου οί μεγάλες καί πιεστικές άνάγκες δέν σταματούν. Ένα μικρό Όρφανοτροφείο μέ 10 παιδιά, πού λειτουργούσε μέχρι πρότινος σέ ένοικιαζόμενο σπίτι, βρίσκεται ύπό έξωση. Τά παιδιά, όρθόδοξα, έχουν περάσει πολλές περιπέτειες. Τά τελευταία τρία χρόνια μέ άγωνία προσέτρεξαν πολλές φορές σέ έμένα εύρισκόμενα σέ άδιέξοδο. Καί κάθε φορά βάζαμε πρώτα τά παιδιά ως τό μέλλον τής Όρθοδοξίας. Έλπίζοντας στην άνωθεν βοήθεια στραγγίξαμε καί τήν τελευταία ρανίδα βοήθειας πού θά μπορούσαμε νά τούς παράσχουμε. Καί φτάσαμε ως έδω πού ή έξωση εΐναι πλέον μπροστά στα μάτια μας. Έτσι αναζητούμε πλέον δύο σπίτια, ένα για τά άγόρια καί ένα για τά κορίτσια. Η προσευχή μας καί ή έπιθυμία

Οι Ίερες Άκολουθίες στό Κικουίτ τελοῦνται σέ μία παράγκα.

μας εἶναι νά χτίσουμε ἕνα μικρό ὀρφανοτροφεῖο καί νά μπορέσουμε νά στηρίξουμε τά παιδιά μας.

Ένα ἄλλο δύσκολο κομμάτι τῆς Ίεραποστολῆς εἶναι τά σχολεῖα. Δυστυχῶς οἱ περισσότερες ἑνορίες δέν ἔχουν σχολεῖα, μέ ἀποτέλεσμα τά παιδιά νά πηγαίνουν σέ σχολεῖα ἄλλων δογμάτων καί τελικά νά παρασύρονται πρός τά δόγματα αὐτά. Παρακαλοῦμε θερμά, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νά βοηθήσουν στό θέμα αὐτό νά γνωρίζουν ὅτι θά ἀποτελοῦν τούς μεγάλους εὐεργέτες τῆς Μητροπόλεώς μας. Συγκεκριμένα στήν Ένορία «Άξιόν Έστιν» τῆς Κισάσα ὑπάρχει οἰκόπεδο ἀλλά ὄχι σχολεῖο. Έπίσης, στίς πόλεις Κισάντου, Μπαντουντού, Μπάντακα, Γκέμενα, Μιτέντι, Κέγκε καί Ίντιόφα

ὑπάρχει ἀνάγκη ἀνεγέρσεως σχολείων. Όλες οἱ παραπάνω εἶναι μεγάλες πόλεις μέ ὀρθόδοξους χτισμένους Ναούς ἀλλά χωρίς σχολεῖα.

Άδελφοί, ὁ ἀγώνας συνεχίζεται. Χωρίς τήν δική σας ἀγάπη καί ἔμπρακτη συμπαράσταση τό ἔργο τῆς Όρθοδοξίας θά εἶχε πολύ μεγαλύτερες δυσκολίες. Θέλουμε νά σᾶς εὐχαριστήσουμε ἀπό καρδιάς. Νά σᾶς διαβεβαιώσουμε ὅτι κάθε προσφορά, μικρή ἢ μεγάλη, εἶναι γιά μᾶς ὑπερπολύτιμη καί ἀνεξαρτήτως τοῦ μεγέθους της πιάνει τόπο. Σᾶς παρακαλοῦμε, νά μήν κουραστεῖτε νά μᾶς συμπαρίσταθε. Εὐχόμαστε δέ, νύχτα καί ἡμέρα, μπροστά στό Άγιο Θυσιαστήριο ἀλλά καί στό κελί μας, ὅπως καί κάθε ὀρθόδοξος Χριστιανός τῆς Μητρο-

Κατήχηση στην ύπαιθρο υπό τήν σκιά ενός δέντρου

πόλεώς μας στό φτωχικό του δωμάτιο, ό Κύριος νά σᾶς χαρίζει πλούσια τά άγαθά Του και έπί γῆς και στήν ούράνιο Βασιλεία Του.

† Ό Κινσάσα Θεοδόσιος

Συνοδοιπόροι στό ἔργο μας

Σᾶς χαιρετῶ ἀπό τὰ βάθη τῆς καρδιάς μου, ἀπό αὐτήν τὴν ὁμορφὴ καὶ μακρινή γῆ. Ἐδῶ, ὁ χειμῶνας μᾶς ἀγκαλιάζει μὲ μία δροσιά πού θυμίζει τὴν ἀναζωογόνηση τῆς ψυχῆς, ἐνῶ ἐσεῖς βιώνετε τὴν ζέστη τοῦ καλοκαιριοῦ. Ὅμως, μέσα στό δικό μας κρῦο καὶ τὴν δική σας θέρμη, ὑπάρχει μία φλόγα πού μᾶς ἐνώνει: ἡ ἀγάπη σας πού φτάνει ὡς ἐδῶ καὶ μᾶς περιβάλλει σάν τό πιό ζεστό φῶς.

Ὁ Ἱεραποστολικὸς Σύνδεσμος «Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός» ἀποτελεῖ γιὰ ἐμᾶς μία ὄαση μέσα στὴν ἔρημο αὐτῆς τῆς γῆς. Ἐσεῖς, πού ἀγαπᾶτε καὶ στηρίζετε τὴν Ἱεραποστολή, εἴστε σάν τό νερό πού ξεδιψᾶει μία διψασμένη ψυχὴ, σάν τὸν ἥλιο πού ἀνατέλλει μετὰ ἀπὸ μία σκοτεινὴ νύχτα, φέρνοντας φῶς καὶ ἐλπίδα.

Ὅπως ὁ ταξιδιώτης στὴν ἔρημο ἀναζητᾷ τό νερό καὶ ὅταν τό βρίσκει νιώθει τὴν ζωὴ νὰ ἐπιστρέφει στὰ κύτταρά του, ἔτσι κι ἐμεῖς νιώθουμε τὴν παρουσία σας νὰ μᾶς γεμίζει δύναμη, νὰ μᾶς ἀναζωογονεῖ καὶ νὰ μᾶς δίνει τὴν ὠθηση νὰ συνεχίσουμε. Ἡ Νότια Μαδαγασκάρη, αὐτὴ ἡ ἄγονη καὶ σκληρὴ γῆ, γίνεται πιό ὁμορφὴ, πιό ἀνθρώπινη χάρις σέ ἐσᾶς.

Ἡ Ἱεραποστολή ἐδῶ δέν εἶναι εὐκόλη. Κάθε μέρα εἶναι γεμάτη προκλήσεις, γεμάτη ἀνάγκες πού μᾶς φέρνουν ἀντιμέτωπους μὲ τὴν ἴδια μας τὴν συνείδηση. Δέν ὑπάρχουν σχολεῖα γιὰ τὰ παιδιά, ἰατρεῖα γιὰ τοὺς ἀρρώστους, οὔτε καθαρὸ πόσιμο νερό. Οἱ ἄνθρωποι ἐδῶ διψοῦν καὶ αὐτὴ ἡ δίψα δέν εἶναι μόνο γιὰ ὑλικά ἀγαθὰ, ἀλλὰ καὶ γιὰ πνευματικὴ τροφή, γιὰ ἕναν τόπο ἱερό, γιὰ προσευχὴ καὶ κοινωνία μὲ τὸν Θεό.

Κι ἐσεῖς εἴστε αὐτὴ ἡ ὄαση στὴν ἔρημό τους. Μὲ τὴν δική σας βοήθεια, χτίζουμε τώρα μία Ἐκκλησία, ἀφιερώνουμε τὴν Ἁγία Τριάδα, καὶ δίπλα της ἀνοίγουμε ἕνα

Ἡ άχυροκαλύβα πού χρησιμοποιεΐται σήμερα ως Ἱερός Ναός.

Στιγμιότυπο άπό τήν Ἀκολουθία Θεμελίωσης τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ὁ άνεγειρόμενος Ἱερός Ναός τής Ἀγίας Τριάδος στό Ἄνκελιφόλι

πηγάδι πού θά φέρει τό δροσερό νερό τῆς ἐλπίδας.

Όταν ἀνακοινώσαμε στους ἀνθρώπους ὅτι θά ἔχουν ἐπιτέλους τόν δικό τους οἶκο τοῦ Θεοῦ, ἡ χαρά τους ξεχείλισε ἀπό τίς καρδιές τους, σάν τό νερό πού ἀναβλύζει ἀπό τήν γῆ. Τραγουδοῦσαν καί χόρευαν, ἐκφράζοντας μέ κάθε τους κίνηση τήν εὐγνωμοσύνη καί τήν ἀγάπη τους πρὸς ἐσᾶς.

Οἱ ψυχές τους, ἀγνές καί γεμάτες πίστη, προσεύχονταν μέχρι τώρα σέ μία ἐκκλησία φτιαγμένη ἀπό χόρτα, πού ὁμως ἦταν γι’

αὐτούς ἕνα ἱερό καταφύγιο. Ἡ χαρά τους ἔγινε ἀκόμη μεγαλύτερη, ὅταν ἔμαθαν ὅτι θά ἔχουν καί ἕνα πηγάδι, πού θά ἀπαλλάξει τά μικρά παιδιά ἀπό τό δύσκολο ἔργο νά κουβαλοῦν τό νερό ἀπό μακριά. Τά παιδιά ἔτρεχαν τριγύρω, φωνάζοντας “εὐχαριστοῦμε” μέ χαρά πού δέν μπορούσε νά κρυφτεῖ.

Μέ τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ βάλουμε τόν θεμέλιο λίθο αὐτῆς τῆς ἐκκλησίας τήν ἡμέρα πού ἡ Ἐκκλησία μας γιόρταζε τόν Ἅγιο Παῖσιο καί τό χτίσιμο τοῦ Ναοῦ ξεκίνησε μέ εὐλάβεια καί ἐλπίδα.

Σᾶς εὐχαριστῶ ἀπό τὰ βάθη τῆς καρδιάς μου πού εἶστε οἱ συνοδοιπόροι μας σέ αὐτό τό ἔργο, πού μᾶς στηρίζετε μέ τόση ἀγάπη καί πίστη. Εὐχομαι σέ ὅλους σας κάθε εὐλογία τοῦ Θεοῦ, νά φωτίζει καί νά ζεσταίνει τήν ζωή σας, ὅπως ἐσεῖς ζεσταίνετε τίς ψυχές μας.

† Ὁ Τολιάρας
καί Νοτίου Μαδαγασκάρης
Πρόδρομος

Τό κοινωνικό ἔργο τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Νυέρι

Ἡ περιοχή Νυέρι βρίσκεται στήν Κεντρική Κένυα, δίπλα στό ὄρος Κένυα καί ἀποτελεῖται ἀπό ἑπτά ἐπαρχίες (Nyeri, Mwingi, Meru, Embu, Laikipia, Nyahururu καί Tharaka-nithi), οἱ κάτοικοι τῶν ὁποίων ἀνήκουν σέ διάφορες φυλές (λ.χ. Κικούγιου, Μασάϊ, Κάμπα, Τρουκάνα, Νάντι κ.τ.λ.).

Στή Ἱερά Ἐπισκοπή Νυέρι καί Ὅρους Κένυας διαθέτουμε 44 Ἐκκλησίες, ὅπου λειτουργοῦν 30 Ἱερεῖς. Ὑπάρχουν σχολεῖα ὅλων τῶν βαθμίδων μόρφωσης, Νηπιαγωγεῖα, Δημοτικά καί Γυμνάσια, καθώς ἐπίσης καί Κλινικές καί Ὁρφανοτροφεῖα. Ὅλα αὐτά ὑποστηρίζονται πνευματικά καί οἰκονομικά ἀπό τήν Ἱερά Ἐπισκοπή καί γιά νά μπορούμε νά ἀνταποκριθοῦμε στό ἔργο αὐτό χρειαζόμαστε βοήθεια ἀπό παντοῦ.

Ἡ ἡμιτελής φοιτητική ἐστία
τοῦ Γυμνασίου Θηλέων

Ἡ τράπεζα τοῦ Γυμνασίου Θηλέων

Ὁ κύριος σκοπός τῆς λειτουργίας τῶν σχολείων εἶναι νά βοηθήσουν τά λιγότερο τυχερά παιδιά τῆς κοινωνίας, ὅπως τά ὀρφανά καί τά μή προνομιούχα, προσφέροντάς τους στέγη καί μόρφωση ἀνάμεσα σέ ἄλλες βασικές ἀνάγκες. Ὅλα αὐτά τά παιδιά εἶναι κάτω ἀπό τήν μέριμνα καί τήν διεύθυνση τοῦ ἐκάστοτε Ἱεράρχη τῆς Ὁρθόδοξης Ἐπισκοπῆς Νυέρι καί Ὅρους Κένυας.

Ἡ Ἱερά Ἐπισκοπή προσφέρει αὐτή τήν εὐκαιρία στά παιδιά γιά τήν πνευματική τους κατάρτιση καί γιά τήν ὅλη ψυχολογική ὑποστήριξη πού χρειάζονται, διότι αὐτά τά παιδιά εἶναι τραυματισμένα καί εὐαίσθητα ἀπό τήν προηγούμενη ζωή τους. Ἀπό αὐτά τά παιδιά ἄλλα πέρασαν ἀρρώστιας, ὅπως τό AIDS, ἄλλα εἶναι κακοποιημένα σωματικά καί σεξουαλικά, ἄλλα πέρασαν πρόωρο γάμο, ἄλλα δέν ἔχουν οἰκογένεια καί ἄλλα εἶναι ἐγκαταλελειμμένα. Ἔτσι, λοιπόν, ἡ Ἐκκλησία στέκεται ἀρωγός στό πλευρό ὄλων τῶν παιδιῶν, ὑποστηρίζοντάς τα παντοιοτρόπως, προσφέροντάς τους διαμονή, διατροφή, ἔνδυση καί μόρφωση καί προσπαθώντας νά δημιουργήσει μία ὁμορφὴ αὐριανή κοινωνία, ὅπως ἀναφέρει ὁ Ἀπόστολος Ἰάκωβος: «θρησκεία καθαρὰ καί ἀμίαντος παρά

Ἐκκλησιασμός τοῦ Γυμνασίου Θηλέων

τῷ θεῷ καί πατρί αὕτη ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανούς καί χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν» (Ιακ. 1,27).

Δίπλα στήν Ἐπισκοπή Νυέρι ὑπάρχει τό Γυμνάσιο Θηλέων τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, μέ 8 καθηγητές καί 5 ὑπαλλήλους. Αὐτό προσφέρει σήμερα σέ 165 κορίτσια δωρεάν διαμονή, ἔνδυση, διατροφή καί φοίτηση. Τά κορίτσια ἐπιλέγονται ἀπό ὀρφανοτροφεία καί ἀπό φτωχές οἰκογένειες.

Ἄμεση ἀνάγκη γιά τό σχολεῖο αὐτό εἶναι ἡ παροχή τροφῆς καί νεροῦ, γραφικῆς ὕλης, καθώς καί ἡ ἐξεύρεση τῶν μισθῶν γιά τούς ἐργαζόμενους σέ αὐτό. Ἡ Ἱερά

Ἐπισκοπή προσπαθεῖ νά ἀλλάξει τήν παράδοση καί νά μορφώσει κορίτσια, γιά νά γίνουν ἀργότερα ἄξια καί χρήσιμα μέλη στήν κοινωνία. Γιατί οἱ γυναῖκες εἶναι ἡ σπονδυλική στήλη μίας οἰκογένειας καί ὀλόκληρης τῆς κοινωνίας.

Αὕτη τήν στιγμή ἡ φοιτητική ἐστία δέν ἔχει ὀλοκληρωθεῖ καί χρειαζόμαστε ἐπειγόντως ἕναν ἀκόμη ὄροφο. Ὅποιαδήποτε βοήθεια θά παρασχεθεῖ στό Γυμνάσιο τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου, θά φέρει τό χαμόγελο στά πρόσωπα τῶν κοριτσιῶν αὐτῶν καί θά τούς ἐγυγηθεῖ ἕνα καλύτερο αὔριο.

Ἡ συνδρομή ὄλων σας θά στηρίξει ποικιλότροπα τό πολυσχιδές ἔργο τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς μας, ὥστε νά καταφέρουμε νά ἐπιτύχουμε ὄλους αὐτούς τούς στόχους πού ἔχουμε θέσει γιά τήν δημιουργία μίας αὐριανῆς καλύτερης κοινωνίας.

Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς

Καρποί τῆς Ἱεραποστολῆς στήν Ἰνδονησία

Μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ ἐπικοινωνῶ καί πάλι μαζί σας, ἐπιθυμώντας νά καταθέσω στήν ἀγάπη σας τά νέα τοῦ Ἱεραποστολικοῦ μας Κλιμακίου καί πρωτίστως νά μοιραστῶ τήν χαρά μου γιά τήν διάδοση τοῦ Εὐαγγελικοῦ μηνύματος στό πλαίσιο τῆς ἐντολῆς τοῦ Χριστοῦ «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» (Ματθ. 28,11).

Στό πρόσφατο ταξίδι μου στήν Ἑλλάδα εἶχα τήν χαρά νά συνοδεύσω μία καλή μας ἐνορίτισσα, τήν Δάφνη, στήν Γυναικεία Ἱερά Μονή Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καλαμίου στήν Ἐπίδαυρο, ὅπου μέ τήν εὐλογία τῆς Γερόντισσας Μελάνης θά παραμείνει γιά χρονικό διάστημα τριῶν μηνῶν καί θά παρακολουθήσει ἕνα πρόγραμμα βυζαντινῆς ἀγιογραφίας. Μέ τήν Γερόντισσα Μελάνη μᾶς συνδέει μακροχρόνια φιλία, καθώς εἴμαστε καί οἱ δύο πνευματικά τέκνα τοῦ Ἀρχιμανδρίτη π. Θεοκλήτου Τσίρκα, πού βοήθησε ποικιλότροπα τήν Ἱεραποστολή στήν Ἰνδονησία, βάπτισε ἐμένα καί ὅλα τά μέλη

τῆς οικογένειάς μου, φρόντισε γιά νά σπουδάσουμε μέ ὑποτροφία στήν Ἑλλάδα καί μέ καθοδήγησε πνευματικά στόν δρόμο γιά τήν Ἱερωσύνη.

Ἡ Δάφνη βαπτίστηκε Ὁρθόδοξη τό ἔτος 2019 στόν Ἱερό Ναό Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Γκουνούγκ Γκεντανγκάν τῆς πόλης Μοτζοκέρτο τῆς Ἀνατολικῆς Ἰάβας τῆς Ἰνδονησίας.

Ὅταν ἀνακοίνωσε στήν οικογένειά της ὅτι ἤθελε νά γίνει Χριστιανή Ὁρθόδοξη, ἡ Δάφνη πέρασε μεγάλες δυσκολίες. Οἱ ἀντιδράσεις ἦταν πολλές καί ιδιαίτερα ἀπό τόν παππού της, ὁ ὁποῖος τήν χτύπησε στό κεφάλι, μέ ἀποτέλεσμα νά ὀδηγηθεῖ στό νοσοκομεῖο λόγω τῶν πληγῶν πού εἶχε ὑποστεῖ ἀπό τόν ξυλοδαρμό. Νοσηλεύτηκε γιά ἕναν σχεδόν μήνα, καθώς ἔπεσε σέ κῶμα.

Ἀλλά ὁ Φιλεύσπλαχνος Κύριος καί Θεός μας δέν τήν ἐγκατέλειψε καί τήν ἐνίσχυσε κάνοντας τό θαῦμα Του. Τό 2021, ὅταν ὁ παππούς της πέθανε, ἡ ἴδια προσῆλθε στήν Ὁρθοδοξία. Οἱ γονεῖς της παραμένουν μέχρι σήμερα μουσουλμάνοι, ἀλλά μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ τήν ἄφησαν ἐλεύθερη στόν δρόμο τῆς Σωτηρίας. Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν.

Μία ἀπό τίς τελευταῖες δράσεις τοῦ Ἱεραποστολικοῦ μας Κλιμακίου στά πλαίσια τοῦ κατηχητικοῦ ἔργου καί τῆς ἐνεργοῦ συμμετοχῆς τῶν ἐνοριτῶν μας στήν Θεία Λειτουργία, εἶναι καί ἡ ἐκμάθηση παρασκευῆς πρόσφορων μέ προζύμι. Τό πρόσφορο εἶναι βασικό στοιχεῖο γιά τήν τέλεση τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχα-

ριστίας και ἀποδεικνύει ἐμμέσως πλὴν σαφῶς τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας μας μέσω τῆς Θείας Κοινωνίας.

Οἱ ἐνοριῖτες μας, πού δυσκολεύονταν ἰδιαίτερα νά παρασκευάσουν τὰ ἀπαραίτητα γιὰ τὴν τέλεση τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν πρόσφορα, ἐνθουσιάστηκαν ἀπὸ τὴν ὅλη διαδικασία καὶ κατάφεραν μὲ μεγάλη ἐπιτυχία νά φτιάξουν δικά τους πρόσφορα, ἔτσι

ὅπως τοὺς διδάξαμε στὴν κατηχητικοῦ τύπου συνάντηση πού εἶχαμε στό γραφεῖο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ. Ἡ χαρά ὄλων ἦταν εὐδιάκριτη στὰ πρόσωπά τους καὶ ἀποτελεῖ ἐχέγγυο γιὰ τὴν καρποφορία τοῦ ἔργου τῆς Ἱεραποστολῆς ἐδῶ στὴν Ἰνδονησία.

Μέ ἀγάπη Χριστοῦ,

π. Τιμόθεος Τζόκο

«Ἐν πελάγει πλέοντες»: Οἱ δυσκολίες θεμελίωσης μίας νέας Ἐπισκοπῆς

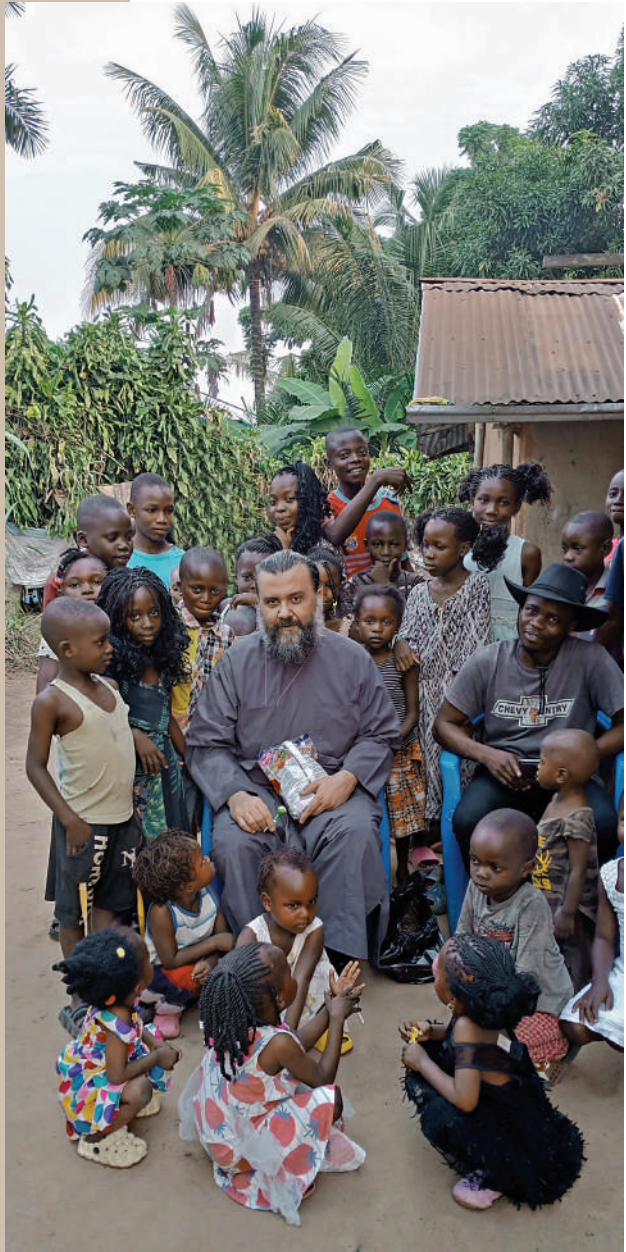
Ἐν μέσω τῆς μεγάλης νηστείας τῆς Ἐκκλησίας μας, μέσα ἀπό τὴν καρδιά τῆς Ἀφρικῆς καὶ τὰ δευτέρα μεγαλύτερα τροπικά δάση τοῦ κόσμου, ἀλλὰ καὶ μέσα ἀπό τὴν καρδιά ἑνὸς κόσμου πού μόλις τώρα γεννιέται πνευματικά καὶ ἀνατέλλει, στὴν ἐπονομαζόμενη «Μεγάλη Ἀνατολή» ἢ ἀλλιῶς «Grande Orientale» τοῦ Κονγκό, ὅπως λέγεται ἡ ἐπαρχία στὴν ὁποία τοποθέτησε τὴν ἐλαχιστότητά μου ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Θεόδωρος Β', σὰς γράφω αὐτὴ τὴν σύντομη ἀναφορά γιὰ τὸν ἀγώνα μας, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ δεδομένα τῆς περιοχῆς καὶ τῆς νεοσύστατης Ἐπισκοπῆς μας.

Όπως και παλαιότερα σ'ας έχω πεί, ή Ίερά Ήπισκοπή Μπούνιας Κισανγκάνι και Άνατολικού Κονγκό, εκτείνεται στα όρια μίας ιστορικής περιφέρειας του Κονγκό στην οποία ήκμαζε άλλοτε ο Έλληνισμός, ιδιαίτερα κατά την μεταπολεμική περίοδο. Ήταν οι Έλληνες που κυρίως, μετά την διαμάχη του έμφυλιού πολέμου, βρήκαν καταφύγιο στην τότε φιλόξενη χώρα του Κονγκό, ή οποία τους δέχθηκε και τους αγάλιασε, ευελπιστώντας ότι τό κέρδος από την παρουσία τους θά ήταν διπλό, από την μιά ή οικονομική ανάπτυξη του τόπου και από την άλλη ή μετάδοση του παγκόσμιου αϊγλης Έλληνικού Πνεύματος, που πάντοτε όμως ήταν αλληλένδετο μέ την Όρθόδοξη Πίστη. Ό Έλληνισμός, όπως ήταν αναμενόμενο, ήκμασε οικονομικά, έδωσε τά πολιτισμικά φώτα του στον κόσμο, αλλά άφησε άτελείωτη και μερικώς άνεκπλήρωτη την προσδο-

κία του κονγκολέζικου λαού για την μετάδοση και της Όρθόδο-

ξης, πρώτης και ανόθευτης, χριστιανικής Πίστης.

Ὁ Ἱερός Ναός τῶν Ἁγίων Ἄννης καί Αἰκατερίνης στό Κισανγκάνι ἡμιτελής

Ἀδελφοί μου, ὁ Θεός μᾶς ἐπιφύλαξε τήν ωραία καί μοναδική ἐμπειρία τῆς μετοχῆς μας στήν σύσταση καί θεμελίωση μίας νέας Ἐπισκοπῆς, στήν καρδιά τῆς Ἄφρικῆς. Ὅταν ἦλθα ἐδῶ ὡς πατριαρχικός Ἐπίτροπος, βρῆκα τρεῖς Ἐκκλησίες τίς ὁποῖες μᾶς κληροδότησε ἡ ἄλλοτε ἀκμάζουσα παρουσία τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Πάνω σέ αὐτές τίς Ἐκκλησίες στήριξα τήν ἐλπίδα μου καί ἄρχισα μέ πολλές προσδοκίες, ἀλλά κυρίως μέ ἀμέτρητες δυσκολίες, πρωτίστως οικονομικῆς φύσεως,

τήν ἀναζήτηση λύσης γιά τήν δημιουργία ἀρχικά ἐνός Ἐπισκοπείου, Κέντρου Ἱεραποστολικοῦ, ἀλλά καί δομῶν ὅπως Ἐκκλησίες καί σχολεῖα, πού θά συστήσουν τήν ἀπαρχή τῆς ἐν πράξει θεμελίωσης τοῦ ἔργου μας. Δημιουργήσαμε, ἔτσι, τήν πρώτη ἐπισκοπική οἰκία στό Κισανγκάνι, ὅπως ἐπίσης καί ἕνα ἀκόμα μικρότερο ἐπισκοπεῖο στήν Μπούνια. Χτίσαμε τήν πρώτη ἐνορία στό Κισανγκάνι, αὐτή τῆς Ἁγίας Ἄννης καί Ἁγίας Αἰκατερίνης. Ἀγοράσαμε οἰκόπεδο στήν Μπούνια γιά νά

Ὁ Ἱερός Ναός
τῶν Ἁγίων Ἄννης
καί Αἰκατερίνης
στό Κισανγκάνι
σήμερα

ἀνεγείρουμε τήν δεύτερη ἱεραποστολική ἐνορία καί εὐελπιστοῦμε, ὅτι ἐκεῖ θά χτιστεῖ ἕνα ὁμορφο σχολεῖο γιά τά παιδιά μας. Ἀνοίξαμε τρία πηγάδια, τό ἕνα μάλιστα ἐντός τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Νικολάου στήν Μπούνια, γιά τήν ἐξυπηρέτηση τῶν πιστῶν μας, ἀλλά καί κάθε ἀπλοῦ ἀνθρώπου πού θά ζητάει λίγο καθαρό νερό στό μέλλον.

Αὐτήν τήν στιγμή ἀναζητοῦμε πόρους γιά τήν οἰκοδόμηση τοῦ δευτέρου Ἱεροῦ

Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου στήν Μπούνια, ὁ ὁποῖος θά βρίσκεται δίπλα σέ μία δομή προσφύγων, πού εἶναι ἀμέτρητοι στήν περιοχή μας λόγω τῶν αἰματηρῶν ἐκτοπισμῶν τῶν πληθυσμῶν μας ἀπό τοὺς ἀντάρτες. Ἐπίσης, στό ἴδιο οἰκόπεδο, θά χρειαστεῖ νά ἀνεγερθεῖ ἕνα σχολεῖο, τοῦ ὁποῖου ὁ προϋπολογισμός ἴσως θά εἶναι ὑπερδιπλάσιος αὐτοῦ τῆς Ἐκκλησίας. Ἐνα σπίτι γιά τόν ἱερέα, ἕνας ξενώνας καί μία ἐπισκοπική οἰκία εἶναι ἀπαραίτητα γιά νά

ἀναπτυχθεῖ τό συγκρότημα αὐτό σέ Ἱεραποστολικό Κέντρο.

Ἀντίστοιχες δομές πρέπει νά δημιουργήσουμε στό Κισανγκάνι, μέσα στόν προαύλιο χῶρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἁγίας Ἄννης, ἀλλά καί ὄχι μόνον ἐκεῖ, γιατί τόσο τό Ἰζίρο, ὅπου ἔχουμε τόν Ἱερό Ναό τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ὅσο καί οἱ ἄλλες πόλεις χρήζουν στήριξης γιά τήν διεύρυνση τῆς Ὁρθόδοξης παρουσίας, κάτι τό ὁποῖο μπορεῖ νά γίνει μέ τήν οἰκοδόμηση νέων ἐνοριῶν στούς κατά τόπους δήμους μας. Σημειώνουμε ὅτι στήν περιοχή μας ἔχουμε τέσσερις ὑποπεριφέρειες, ἐκ τῶν ὁποίων μόνο οἱ τρεῖς τυγχάνουν φορεῖς τῆς Ὁρθόδοξης, στοιχειώδους πρὸς στιγμήν, παρουσίας μέ τούς ἀντίστοιχους Ναούς τους, οἱ ὁποῖοι ἀνέρχονται στούς τέσσερις.

Ὅπως καταλαβαίνετε, οἱ ἀνάγκες εἶναι μεγάλες καί ὁ δρόμος πολύ μακρὺς. Βρισκόμαστε στό ξεκίνημα. Ὅταν εἶχα ἔλθει στόν τόπο αὐτό, μοῦ φαινόταν ὅτι ἔπρεπε νά διασχίσω ἕναν ὠκεανό. Τώρα βλέπω μπροστά μου ἕνα πέλαγος.

Ἀδελφοί μου, ὅποιοι ἔχουν τήν δυνατότητα καί μποροῦν, ἄς μὴν διστάσουν νά βοηθήσουν σέ αὐτό τό μεγάλο ἔργο, γνωρίζοντας ὅτι ἡ θεμελίωση μίας νέας Ὁρθόδοξης Ἐπισκοπῆς δέν εἶναι ἕνα ἔργο τό ὁποῖο θά χαθεῖ ἢ κιν-

δυνεύει νά μείνει ἀναξιοποίητο. Κάθε λίθος πού μπαίνει σέ αὐτόν τόν τόπο, ἐν ὀνόματι τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας, ἀφήνει πίσω του ἱστορία, μένει εἰς τὸν αἰῶνα καί δύσκολα θά χαθεῖ, δεδομένης τῆς μεγάλης ἀνάγκης τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, μά πάνω ἀπὸ ὅλα δεδομένου ὅτι τὰ ὀνόματα τῶν συμβαλλόντων καταγράφονται στά αἰώνια δίπτυχα τῶν μακαρίων καί ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας τοῦ Ἀνατολικοῦ Κονγκό καί θά μνημονεύονται ἐς αἰεὶ τόσο ἀπὸ τὴν στρατευομένη ὅσο καί ἀπὸ τὴν θριαμβεύουσα Ἐκκλησία.

Θερμές εὐχαριστίες ὀφείλονται στόν Ἱεραποστολικό Σύνδεσμο «Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός», τὸν ὁποῖο γνωρίζω καί θαυμάζω ἀπὸ μικρὸ παιδί ὡς ἐλάχιστο τέκνο κι ἐγὼ τῶν δυτικῶν συνοικιῶν τῆς Θεσσαλονίκης. Θερμές εὐχές ἀπὸ τό Κονγκό σέ ὅλους ἐσᾶς πού ἀγκαλιάζετε τό ἔργο μας καί τὸν ἀγώνα μας στούς πολύ δύσκολους καί χαλεπούς αὐτούς χρόνους τούς ὁποίους διάγουμε.

† Ὁ Μπούνιας, Κισανγκάνι
καί Ἀνατολικοῦ Κονγκό
Πολύκαρπος

Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

στήν Γκάνα χθές και σήμερα

Ἀγαπητοί μου ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, φίλοι, μέλη καί δωρητές τοῦ Ἱεραποστολικοῦ Συνδέσμου «Ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός», «*χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε*» (Φιλιπ. 4,4).

Ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, διά τῶν εὐχῶν τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικής κ.κ. Θεοδώρου Β΄ καί τίς τίμιες ψήφους τῶν ἀδελφῶν Ἁγίων Ἀρχιερέων, μέ ἀπέστειλε ποιμένα καί διδάσκαλο τοῦ Εὐαγγελίου, Ἐπίσκοπο καί πατέρα πνευματικό ψυχῶν λογικῶν, στό γεώργιο τῆς Ἐκκλησίας πού παροικεῖ στήν Δυτική Ἀφρική, στίς χώρες τῆς Γκάνας, τῆς Ἀκτής Ἐλεφαντοστοῦ καί στό Μάλι.

Ἡ Ὁρθοδοξία στήν Γκάνα ἄρ-
χισε ἀπό ἓνα πνευματικό βιβλίο!
Ἦταν 8 Αὐγούστου τοῦ 1972
ὅταν ἓνας φοιτητής, μέλος καί
ἡγέτης τῆς νεολαίας μίας μεγάλης
προτεσταντικῆς ομάδας μέ τήν
ὀνομασία «The African Universal
(Orthodox-Catholic) Church»,

πού ὀνομάζονταν Γκόντφριντ
Μαντέι (Godfried Mantey), ἀνα-
κάλυψε τυχαῖα τό σπουδαῖο σύγ-
γραμμα τοῦ μακαριστοῦ Μητρο-
πολίτου Διοκλείας Κάλλιστου
Γουέαρ «*Τί εἶναι Ὁρθοδοξία*»
(*What is Orthodoxy*), τό ὁποῖο
βρισκόταν σκονισμένο μέσα στήν

βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου της Γκάνα. Όταν τό έπιασε στά χέρια του, ένθουσιασμένος είδοποίησε τούς άλλους νέους γιά τό εύρημά του. Οί νέοι αυτοί άναζητούσαν εάν υπάρχουν άλλοι Όρθόδοξοι στόν κόσμο. Μετά από αυτό ήταν πλέον βέβαιοι, ότι είχαν βρεί επίτέλους τήν απόλυτη απόδειξη τής ύπαρξης τής παγκόσμιας Όρθόδοξης οικογένειας τών Έκκλησιών. Ως αποτέλεσμα τών εύρημάτων τους, ή νεολαία ένέτεινε τήν αναζήτησή της γιά έναν τρόπο σύνδεσης μέ εκπροσώπους τής κανονικής Όρθόδοξης Έκκλησίας.

Μετά από σχεδόν δύο χρόνια, στις 4 Αυγούστου 1974, μέ τήν θαυματουργή πρόνοια του Θεού, ή νεολαία δημιούργησε έναν σταθερό «δεσμό» μέ τήν παγκόσμια Όρθοδοξία. Οί ήγέτες τής νεολαίας Kwame Labi καί Godfried

Mantey ανακάλυψαν ότι Όρθόδοξοι κληρικοί βρίσκονταν τότε στην πανεπιστημιούπολη Legon του Πανεπιστημίου της Γκάνας γιά μία συνεδρίαση του Παγκόσμιου Συμβουλίου Έκκλησιών.

Ό εκπρόσωπος του Πατριαρχείου Άλεξανδρείας Δρ. Παρθένιος, ό Ιωάννης Μάγεντορφ, ό π. Θωμάς Χόπκο καί ό θεολόγος Νικόλαος Λόσκυ συναντήθηκαν καί πήραν συνέντευξη από τήν λεγόμενη «Όρθόδοξη Νεολαία της Γκάνας» τήν ήμέρα εκείνη. Έκεί διαπιστώθηκε ότι ή «Όρθόδοξη-Καθολική Έκκλησία» στην όποία ανήκαν ήταν μή κανονική. Θα άπαιτούνταν διδασκαλία στην Όρθόδοξη Πίστη, ακολουθούμενη από κανονική Υπόδοχή. Η σύνδεση μέ τήν οικογένεια της Όρθοδοξίας είχε αρχίσει. Οί κληρικοί τούς υπέδειξαν τήν μόνη Κανονική Όρθόδοξη Έκ-

κλησία της Άφρικής, πού είναι τό παλαιόφατο Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἔνταξή τους στό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, ξεκίνησε πρῖν ἀπό 42 χρόνια, ἀπό τούς μακαριστούς ἱεραπόστολους Ἐπισκόπους Εὐστάθιο (Εὐσταθίου), τόν ἀκαταπόνητο Εἰρηναῖο (Ταλαμπέκο) καί τόν πολύκλαστο Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας κυρό Πέτρο καί συνεχίζεται ἔως σήμερα. Ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει καταφέρει νά θεμελιώσει 35 Ἐνοριακούς Ἱ. Ναούς καί ἔχει στό δυναμικό της 20 ντόπιους ἀγωνιστές Ἱερεῖς (17 στήν Γκάνα καί 3 στήν Ἀκτή Ἐλεφαντοστοῦ), οἱ ὁποῖοι καθημερινά «ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστεί-

αις» (Β΄ Κορ. 6,4-5), προσπαθοῦν νά μεταφέρουν τό σωτηριῶδες μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου καί τήν Ὁρθόδοξη πίστη καί ζωή στους Ἀφρικανούς ἀδελφούς μας.

Θέλω νά σᾶς περιγράψω τήν πραγματικότητα τῆς ζωῆς πού ζοῦμε ἐδῶ στήν Γκάνα, γιά νά σᾶς παρακαλέσω νά μᾶς βοηθήσετε σέ ὅποιοδήποτε ἀπό τά παρακάτω ἔχετε τήν δυνατότητα.

Ὅπως γνωρίζετε, ἡ ζωή στήν Ἀφρική δέν εἶναι εὐκόλη λόγω τῆς φτώχειας, τῶν καιρικῶν συνθηκῶν καί τῶν ἀσθενειῶν πού μαστίζουν τούς κατοίκους της. Τό ἴδιο περιβάλλον ἐπικρατεῖ καί στήν Γκάνα, ὅπου οἱ κάτοικοι τῆς χώρας μαστίζονται ἀπό τήν ἐλονοσία, χωρίς πολλοί ἀπό αὐτούς νά ἔχουν τήν δυνατότητα νά ἀγοράσουν τό φάρμακο

για την καταπολέμησή της. Το αποτέλεσμα είναι να πεθαίνουν άβοήθητοι –κυρίως στά χωριά– στην πλειονότητά τους νέοι και μικρά παιδιά, επειδή δεν έχουν 10 ευρώ να αγοράσουν τά χάπια. Η Μητρόπολή μας προσπαθεί, στό πλαίσιο τών δυνατοτήτων

πίδα και ίαση στους άσθενείς αδελφούς μας, κάνοντάς τους ταυτόχρονα ιεραποστολή, μεταδίδοντας την αγάπη του Χριστού στους πονεμένους. Η δημιουργία αυτού του νοσοκομείου είναι όνειρο ζωής για τούς Όρθοδόξους Γκανέζους αδελφούς μας.

Ένας άλλος τομέας πού χρειαζόμαστε βοήθεια είναι ή ανακαίνιση τών Ένοριακών μας Ναών, οί όποίοι στό σύνολό τους δεν έχουν συντηρηθει επί δεκαετίες. Οί καιρικές συνθήκες στην Γκάνα, μέ τις καταρρακτώδεις βροχές του καλοκαιριού, τις άφόρητες αποπνικτικές ύγρασίες και την σκόνη πού ταξιδεύει από την Σαχάρα του Βορρά, έχουν δημιουργήσει προβλήματα στις στέγες τών Ναών μας, οί όποιες «μπάζουν»

της, να αγοράζει τά φάρμακα (για την μαλάρια, τόν τυφο, την ήπατίτιδα και την χολέρα) και να τά προσφέρει στά πρόχειρα κρατικά τοπικά ιατρεία τών χωριών για να σωθούν άνθρωπινες ζωές.

Έπίσης, έχουμε θέσει ως στόχο, έφόσον βρούμε τούς πόρους, να χτίσουμε ένα νοσοκομείο, μέ τόν άπαραίτητο ιατρικό και μηχανολογικό έξοπλισμό, μέσω του όποιου ή Όρθόδοξη Έκκλησία μας θά μπορεί να προσφέρει έλ-

νερά της βροχής. Χρειαζόμαστε βοήθεια για να αντικαταστήσουμε τις σκεπές, να αλλάξουμε τά χαλασμένα παράθυρα και τις πόρτες και να βάψουμε έσωτερικά και έξωτερικά τις Έκκλησίες μας. Μήν ξεχνάτε, αδελφοί μου, ότι ό Χριστός μάς ύποσχέθηκε ότι θά γίνουμε άγιοι, εάν αγαπάμε την καλαισθησία του Οίκου Του «Άγίασον τούς αγαπώντας την εύπρέπειαν του οίκου σου» (Ψαλμ. 25,8).

Τὴν ἴδια ἀκριβῶς κατάσταση ἀντιμετωπίζουν καὶ τὰ σχολεῖα μας. Ἔχουμε τὸ Κολέγιο τοῦ Ἁγίου Πέτρου στὴν περιοχή Λάρτε καὶ τὰ Δημοτικά Σχολεῖα μας, τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὰ χρειάζονται ἄμεσες ἐπεμβάσεις ἀνακαίνισης, προκειμένου νὰ συνεχίσουμε νὰ

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἐμεῖς ἐδῶ στὴν Γκάνα, ὡς συνεργάτες τοῦ Θεοῦ, ἱεραπόστολοι καὶ μιμητές τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, συνεχίζουμε τὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ «ὡς ἀγνοοῦμενοι καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ

τά λειτουργοῦμε. Ἄς τονίσουμε μάλιστα ὅτι ἡ ἐκπαίδευση στὰ σχολεῖα μας προσφέρεται πρὸς τοὺς μαθητές ἐντελῶς δωρεάν. Γι' αὐτὸ χρειάζομαστε τὴν ὑποστήριξή σας, γιὰ νὰ διασφαλίσουμε τοὺς μισθοὺς τῶν δασκάλων μας καὶ τὰ γεύματα τῶν μαθητῶν. Τὰ τελευταῖα χρόνια ἔχουμε αὔξηση τῶν αἰτημάτων γιὰ εἰσδοχὴ νέων μαθητῶν, ἀλλὰ λόγῳ τῆς οικονομικῆς δυσπραγίας δέν μπορούμε νὰ ἀνταποκριθοῦμε.

μη θανατούμενοι, ὡς λυπούμενοι αἰεὶ δέ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δέ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχοντες καὶ πάντα κατέχοντες» (Β' Κορ. 6,9-10). Θερμά σᾶς παρακαλοῦμε, προσεύχεσθε γιὰ νὰ αὐξήσει καὶ νὰ εὐλογήσει ὁ Κύριος τὸ ταπεινὸ ἔργο μας. Γίνετε κι ἐσεῖς συνεργοὶ μας, βάζοντας ἓνα μικρὸ λιθαράκι, γιὰ τὴν δόξα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας.

† Ὁ Ἄκκρας Δανιήλ

